

дъщерята на Филта Воитиди и супруга на Мацка или Сотирия.

— Заповѣдайте рече по грыцкы вѣщицата на гостянкы-тъ, които са покачихъ и влѣзохъ въ приготвената стажа на възшебството.

Юлія неволно осѣти трыцкы по сичката си снага.

— Желаете ли да присѣтствозате и двѣтъ?

— Да! рекохъ и двѣтъ жены.

— Добръ! рече вѣщицата, като затвори вратата на стаята и зе въ ржката си кунчина книги, и ты нареди тѣй щото образува фигура на кръсть вътрѣ въ квадратъ.

Младытъ жены я глѣдахъ безъ да мигнѣтъ.

Вѣщицата като промърмори нѣколко непонятни думы, грабва брадвата и като зе отъ една конница двѣ кокошки, черна и бѣла, закла ты съ единъ махъ.

Кръвта потече по черныя покрывъ на масата, а вѣщицата, като стрѣлнѣ сатанинскый поглѣдъ къмъ супругата на Мацка или Сотирия, поныта я:

— Мыслишь ли ты че та обычатъ, и си дошла тукъ да чуешь благопріятенъ за тебе гласъ на вѣщицата?

— Мыслижъ ли? Не! осѣщамъ че ма обыча.

— Кой?

— Супругътъ ми!

— Излѣгана си! Онзи която той обыча е предъ тебе, ты доди заедно съсъ нея. Ето книгытъ туй обаждатъ. Ты направи да изсѣхне сърцето на тѣзи млада отъ скърбъ и болестъ.

— Азъ ли? азъ ли? рече бѣдната Юлія.

— Ты, да ты, жестокая, ты която безгрижно, са предаде на обьятіята на единъ предатель, който престѣпи клетвитѣ си, предаде пріятелитѣ си, и на когото може бы тѣзи минута праведный Богъ въздава което е заслужилъ за злынытъ си. . .

— Дѣ съмъ, Боже мой! . . . Въ коя кѣща са намѣр-